

3.11.3. Forsvarsministeriets overvejelser

Ud fra såvel mindretallet som flertallets forslag til militær straffelov § 29 (lovforslagets § 27) må det lægges til grund, at der er enighed i udvalget om opretholdelsen af en bestemmelse for forsvarsministeren til under ekstraordinære forhold, der truer landets sikkerhed, at forbyde tjenstgørende militært personel at deltage i politiske foreninger eller forsamlinger.

Forsvarsministeriet finder det vigtigt, at der fortsat er en bestemmelse i militær straffelov, som giver mulighed for forsvarsministeren til i visse begrænsede situationer og med respekt for Menneskerettighedskonventionens bestemmelser at kunne forbyde tjenstgørende militært personel at deltage i politiske foreninger eller forsamlinger. Det findes i den forbindelse af afgørende betydning, at forsvaret under blandt andet udsendelse af dansk militært personel til tjeneste i udlandet, herunder ved deltagelse i internationale fredsskabende eller fredsbevarende missioner under væbnet konflikt eller truende udsigt hertil bevarer denne mulighed ikke mindst af hensyn til den signalværdi, som militært personels deltagelse i foreninger og forsamlinger kan have for befolkningen - såvel den danske som en eventuel lokalbefolkning - og den tvivl om personellets loyalitet som forbindelse til sådanne kan give anledning til. På denne baggrund og under henvisning til de af udvalgets flertal anførte synspunkter herom er lovforslaget udformet i overensstemmelse med flertallets forslag (lovforslagets § 27).

3.12. Krigstidsbestemmelserne

3.12.1. Gældende ret

Militær straffelov indeholder forskellige bestemmelser, som gælder under *krig*. Flere af reglerne i lovens kapitel 7 om pligtforsømmelser indeholder således skærpede strafferammer for pligtstridige forhold begået i krig, f.eks. for ulydighed, mytteri, udeblivelse og vagtforseelser. Endvidere findes i lovens kapitel 8 om »forbrydelser mod forsvarsmagtens kampdygtighed« nogle bestemmelser, som har til formål, navnlig i krigstid, at beskytte det militære forsvars vitale interesser. Som eksempler på disse bestemmelser kan nævnes krigsforræderi efter § 33 og militær spionage efter § 34. Kapitel 7 indeholder desuden bestemmelser, der har til formål at beskytte enkeltpersoner under krig. Det gælder især § 25, som kriminaliserer centrale overtrædelser af krigens folkeret, jf. herom nærmere nedenfor under punkt 3.13.

3.12.2. Udvalgets overvejelser

Udvalget foreslår de gældende bestemmelser i militær straffelov, der vedrører krigstid, opretholdt. Det gælder både skærpede strafferammer for pligtforsømmelser og bestemmelser, der kriminaliserer forbrydelser rettet mod det militære forsvar under krig.

Der henvises til betænkningen, side 28.

3.12.3. Forsvarsministeriets overvejelser

Forsvarsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

3.13. Militær straffelov § 25

3.13.1. Gældende ret

Militær straffelov § 25 kriminaliserer en række overtrædelser af krigens folkeret begået under væbnet konflikt. Danmark er efter folkeretten i et vist omfang forpligtet til at retsforfølge sådanne overtrædelser, og bestemmelsen udgør derfor en vigtig del af opfyldelsen af Danmarks internationale forpligtelser. Formålet med militær straffelov § 25, stk. 1, er at sikre materiel straffehjælp for overtrædelser af krigens folkeret, der ikke er dækket af andre danske straffebestemmelser.

For en nærmere gennemgang af den gældende bestemmelse henvises til betænkningen, siderne 113 - 124.

3.13.2. Udvalgets overvejelser

§ 25, stk. 1, 1. punktum, indeholder et konkret forbud mod en bestemt krænkelse af krigens folkeret, nemlig misbrug af kendetegn mv. forbeholdt personer, indretninger og materiel, der er bestemt til at yde hjælp til sårede eller syge.

Udvalget har overvejet i bestemmelsen at indsætte en udtrykkelig henvisning til Røde Kors-mærket eller Røde Kors og Røde Halvmåne-mærket, svarende til formuleringen af 1937-loven, for at understrege betydningen af, at disse særligt kendte mærker skal respekteres under væbnet konflikt. Udvalget har imidlertid fundet, at særskilt fremhævelse af et eller flere mærker på de andre relevante mærkers bekostning indebærer en risiko for modsætningsslutninger og i hvert fald kan skabe usikkerhed om, at alle beskyttelsesmærker, herunder også eventuelt nationale, ikke folkeretligt anerkendte mærker, er beskyttet af bestemmelsen.

Udvalget har også overvejet, om der er behov for særskilt at nævne andre beskyttelsesmærker, som ikke vedrører beskyttelsen af syge og sårede, og hvor mis-